

Sygn. akt V KO 70/18

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie z zażalenia **A. B.**

na zarządzenie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. dnia 21 marca 2018 r.,
sygn. akt PR 2 Ds. [...] o odmowie przyjęcia zażalenia,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 24 października 2018 r.
wniosku Sądu Rejonowego w P.,
zawartego w postanowieniu z dnia 8 sierpnia 2018 r., sygn. akt III Kp [...],
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać sprawę z zażalenia A. B. do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w S.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2018 r., sygn. akt III Kp [...] Sąd Rejonowy w P. wystąpił, na podstawie art. 37 k.p.k., do Sądu Najwyższego o przekazanie innemu sądowi równorzędnemu sprawy z zażalenia pokrzywdzonej A. B. na zarządzenie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. dnia 21 marca 2018 r., sygn. akt PR 2 Ds. [...] o odmowie przyjęcia zażalenia. W wystąpieniu wskazano, że pokrzywdzona A. B. jest sędzią orzekającym w III Wydziale Karnym tego Sądu Rejonowego. Zdaniem występującego Sądu okoliczność ta może, w odbiorze społecznym, stwarzać wątpliwości związane ze swobodą i obiektywizmem orzekania przez sędziów Sądu miejscowo właściwego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Warunkiem przełamania właściwości sądu w trybie art. 37 k.p.k., a więc przekazania sprawy do rozpoznania sądowi niewłaściwemu miejscowo i w ten sposób dokonanie odstępstwa od konstytucyjnej zasady rozpatrywania spraw przez sąd właściwy (zob. art. 45 Konstytucji RP) jest wykazanie, że przemawia za tym dobro wymiaru sprawiedliwości. Do okoliczności przemawiających za przekazaniem sprawy należą sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (nawet w istocie mylne, jakkolwiek powzięte w oparciu o racjonalne przesłanki) o braku warunków do rozpoznania danej sprawy w sposób w pełni obiektywny, przez sąd właściwy (zob. postanowienie SN z dnia 16 marca 2017 r., sygn. akt IV KO 14/17).

Sytuację, w której stroną postępowania jest sędzia sądu właściwego do rozpoznania środka zaskarżenia z pewnością można zaliczyć do okoliczności uzasadniających odstępstwo od konstytucyjnie chronionej zasady rozpoznawania sprawy przez sąd – między innymi – właściwy miejscowo. Taki stan rzeczy może bowiem, w odbiorze społecznym, zrodzić przekonanie (choćby nieuzasadnione), że sprawa może nie zostać rozstrzygnięta w sposób obiektywny. Dobrem wymiaru sprawiedliwości, stanowiącym przesłankę skorzystania z instytucji określonej w art. 37 k.p.k. jest również, a może nawet przede wszystkim, potrzeba uniknięcia jakichkolwiek sugestii, że proces w danej sprawie mógłby być prowadzony w sposób nieobiektywny (zob. postanowienie SN z dnia 2 lipca 2003 r., sygn. akt III KO 20/03, LEX nr 78821). Należy podkreślić, że odczucie to dotyczy odbioru zewnętrznego takiego układu procesowego, a nie presji ciężącej na osobie sędziego, który jest wyznaczony do rozpoznania takiej sprawy. Przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu nie jest zatem wyrazem braku zaufania przez Sąd Najwyższy do bezstronności sędziów Sądu miejscowo właściwego, ale ma na celu wykluczenie mogących powstać w opinii publicznej nieuzasadnionych wątpliwości w tej materii. Względy te stanowiły również podstawę do przekazania sprawy poza obszar właściwości Sądu Okręgowego w P., w którym siedzibę ma Sąd Rejonowy w P.

Ponieważ w sprawie spełnione zostały przesłanki przewidziane w art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

